

Vyjádření školitele k disertační práci Jany Dubcové - Reproduction of domestic horses (*Equus caballus*): The effects of inbreeding, social environment and breeding management

Vyjádření (posudek) školitele na práci studenta je zvláštní literární útvar, u něhož si člověk není jist očekávanou formou a obsahem. Požádala jsem proto o „tahák“ a drobným, statisticky naprosto bezvýznamným šetřením zjistila, že školitel nutně nemusí vypočít bezkrevné úřední „nuda nuda šed šed“, ale může se dopustit celkem svěžího prozaického dílka, z něhož není vykázán ani humor. Zaznamenala jsem i možnost sepsání posudku prostě ignorovat - láková představa, přiznávám, ale v náhlém záchvatu zodpovědnosti mi nepřišla fér, neboť Jana si těch pár slov vyřčených pro jednu příležitost přinejmenším zaslouží.

Útroby mého počítače vydaly překvapivé svědectví – první soubor týkající se Jany je z ledna roku 2003 (našeho letopočtu). Z těch 12 let jsme zhruba třetinu věnovaly bakalářské a diplomové práci, třetinu sběru dat pro práci doktorskou a třetinu posilování Janiných nervů a podlomeného zdraví v trvale udržitelné hře „odchytí svého školitele a dokončí doktorskou práci“. Zhruba v půlce posledně jmenovaného období jsme ze všech nasbíraných dat a rozdělaných rukopisů delegovaly nejhodnějšího kandidáta na urychleně dokončenou první Janinu prvoautorskou publikaci, načež následoval rok a půl stafáže v reality show „chyť si svého editora, možná přijdou i posudky“. Nakonec se přeci jen zadařilo a Janina disertace zahrnuje šest textů, z toho tři prvoautorské (dva z nich ve fázi draftu, doufám, že v době obhajoby již odeslané) a tři publikace, na nichž je Jana plnohodnotnou spoluautorkou. Ty dokládají její organické začlenění do širšího kolektivu uhříněveské koňské buňky, operující zejména v unikátním prostředí Kladrubského hřebčína.

Tím mohu volně přejít k vlastnostem, kterých si na Janě cením především. Pečlivost, poctivost, orientace v terénu (dovednost najít klíče od sýpky v jihomoravské výspě a splynout s domorodým obyvatelstvem jsem zmiňovala již v minulých posudcích), příprava a organizace terénních sledování, zpracování dat pro analýzy. Nepotkala jsem jiného člověka, který by dokázal stvořit tabulku s tak titěrným počtem překlepů a chyb. Dokladem je databáze reprodukčních údajů klisen za posledních sto let čítající cca 11 tis. řádků, kdy se i SAS zapotil se svým obvyklým dokazováním lidské omylnosti, aby se posléze ukázalo, že nesrovnalosti pocházejí z původních historických údajů. Během doktorského studia Jana prokázala i schopnost práce na vědeckém textu. Zde se asi sluší zmínit, že spoluautoři se věnují zejména krácení literárních přehledů, v nichž Jana nedokáže vzdorovat jisté obsesi uplatnit vše, co četla (a že toho bylo dost). Její obecná věcnost a střízlivost v uvažování proniká nicméně i do interpretace dat a diskuse, která nebývá plná vzdušných zámků, ale stojí pevně na reálných výsledcích.

Závěrem bych ráda připomněla, že Jana Dubcová byla a různou měrou stále je přínosnou součástí projektů Oddělení etologie VÚŽV, v.v.i. v Uhříněvsi. Je proto škoda, že její nepochybné kvality momentálně oceňují především lidé mimo obor, a velmi bych jí přála, aby našla náležitě uplatnění v biologické sféře, kam patří. V každém případě jsem přesvědčená, že Jana prokázala vše potřebné pro zdárné zakončení doktorského studia. Její doktorskou práci vřele doporučuji k projednání a přeji úspěšnou obhajobu.

V Praze dne 7. března 2015

Ing. Jitka Bartošová, Ph.D.